VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻEŅINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ 1950. GADA 29. MARTA
Nr. 71 (5765)
16. JŪNIJS CETURTDIENA, 1988. GADS
Maksa 3 kap.

Latvijas KP Preiļu rajona komitejas plēnums

14. jūnijā notika Latvijas KP Preiļu rajona komitejas kārtējais plēnums. Tajā apsprieda jautājumu «Par partijas rajona organizācijas uzdevumiem darba ļaužu idejiski politiskās, internacionālās un patriotiskās audzināšanas pastiprināšanā tagadējā pārkārtošanās posmā».

Referātu plēnumā nolasīja Latvijas KP Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs V. SOLOVJOVS.

Sakarā ar referātu plēnumā runāja A. LAČKAJA — Oškalna kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre, M. LIVDĀNE — rajona izpildkomitejas kultūras nodaļas vadītāja, V. SUPRUNS — Preiļu rajona kara komisārs, V. VILCĀNS — komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs, M. MIHAILOVS — Preiļu rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks, P. VARTMINSKIS — republikāniskā projektēšanas un mājbūves tresta partijas pirmorganizācijas sekretārs, J. LAZDA — rajona izpildkomitejas tautas izglītības nodaļas vadītājs, N. IVANSONS — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta ķieģeļu ceha strādnieks, T. ELSTE — Preiļu kooperatīvās profesionāli tehniskās vidusskolas direktore, un P. PĪZELIS — laikraksta «Ļeņina Karogs» redaktors.

Apspriestajā jautājumā plēnums pieņēma attiecīgu lēmumu.

Plēnumā izskatīts organizatorisks jautājums. Sakarā ar pārliešanu darbā kolhozagrofirmā «Krasnij Oktjabrj» plēnums atbrīvoja V. PETROVU no laikraksta «Ļeņina Karogs» redaktora pienākumiem. Par laikraksta «Ļeņina Karogs» redaktoru plēnumā apstiprināts P. PĪZELIS.

Plēnumā piedalījās un runāja Latvijas KP Centrālās Komitejas lektoru grupas vadītājs V. MOKROUSOVS.

Plēnuma materiālus sāksim publicēt vienā no turpmākajiem laikraksta numuriem.

Pārskats

par lopbarības sagatavošanas gaitu rajona saimniecībās līdz 15. jūnijam (pēc rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Sagatavots lopbarības barības vienības (procentos no plāna)	Sagatavots siena (procentos)	Noplauts (procentos)
«Ārkanā ausma»	22	6	36
«Vārkava»	9	5	13
K. Marksa	9	3	31
Ļeņina	8	—	12
«Krasnij Oktjabrj»	7	8	25
Rudzātu p. s.	7	3	9
Kirova	7	2	20
«Sīļukalns»	7	—	14
Raiņa	7	—	19
«Dubna»	4	3	17
Oškalna	3	6	19
«Zelta vārpa»	3	—	14
«Rīts»	2	3	17
M. Gorkija	2	1	8
Aglonas p. s.	2	—	14
«Nākotne»	2	—	8
Suvorova	1	3	18
Dzeržinska	1	3	11
Rušonas p. s.	—	1	4
«Dzintars»	—	—	—
RAJONĀ	6	3	15

Atjaunot taisnīgumu

RĪGA (LATINFORM). Lai atjaunotu vēsturisko taisnīgumu, atdotu labo vārdu Staļina personības kulta gados nevainīgi cietušajiem un atbalstītu partijas kursu uz pārkārtošanos, 14. jūnijā vienā no Rīgas parkiem pulcējās tūkstošiem tās iedzīvotāju, kā arī cilvēku, kas bija ieradušies no dažādām Latvijas pilsētām un rajoniem.

Mītiņa dalībnieku vidū bija ne mazums cilvēku, kas pārcietuši 1941. gada jūnija un 1949. gada marta masu represijas. Cilvēciski var saprast viņu rūgtās atmiņas par laiku, kad tūkstošiem ģimeņu tika izsūtītas ārpus republikas robežām. Kā rūgtu vēstures posmu šīs nepamatotās akcijas novērtēja sabiedriskie darbinieki, partijas darbinieki, žurnālisti, zinātnieki un jaunatnes pārstāvji, kas runāja mītiņā. Viņu vidū bija arī partijas XIX Vissavienības konferences delegāti. Mītiņā piedalījās arī daudzi pašdarbības organizāciju pārstāvji. Viena no šādām organizācijām ir Vides aizsardzības klubs, kas kopā ar Latvijas PSR Jaunatnes organizāciju komiteju bija noorganizējis šo mītiņu.

Kā padomju sabiedrības reālas demokratizācijas izpausme, nodeva taisnīgumam tika uztverts fakts, ka republikā izveidota speciāla komisija 1941. un 1949. gadā no Latvijas nelikumīgi izsūtīto personu iesniegumu izskatīšanai. Pirmie iesniegumi jau izskatīti. Cilvēki ne tikai guvuši morālu gandarījumu no oficiālā atzinuma par viņu vainas trūkumu, ar šīs komisijas lēmumu tiek atlīdzināti arī materiālie zaudējumi.

Pēc sabiedrības priekšlikuma, ko atbalsta republikas vadība, nolemts uzcelt memoriālu personības kulta gados nevainīgi cietušajiem. Savus brīvprātīgos ziedojumus tā būvei iemaksāja arī mītiņa dalībnieki, kuru vidū bija dažāda vecuma un dažādu tautību pārstāvji. Patvaļas upuri taču bija latvieši un krievi, ukraiņi un poļi, baltkrievi un ebreji.

Šajā vakarā mītiņa dalībnieki atcerējās arī slavenos tautas dēlus, pazīstamos partijas darbiniekus un valstsvīrus, kuri gāja bojā trīsdesmito gadu beigās, kļūdami par Staļina patvaļas upuriem. Pie viņu krūšutēliem tika nolikti ziedi.

Visu pārkārtošanās spēku konsolidācijas svarīgo nozīmi savā runā mītiņā uzsvēra Latvijas Komunistiskās partijas CK sekretārs A. Gorbunovs.

Mans priekšlikums konferencei

No komunista — īpašu atbildību

PSKP Centrālās Komitejas tēzēs partijas XIX Vissavienības konferencei manu uzmanību īpaši piesaistīja dokumenta piektā nodaļa, kurā runāts par Padomju Savienības Komunistiskās partijas kā padomju sabiedrības vadošā un organizējošā spēka lomu. Minētajā nodaļā ietverts vairāk nekā desmit priekšlikumu. Domāju, ka, apspriežot ikkatru no šiem priekšlikumiem, ļoti svarīgi ir ņemt vērā to pieredzi, kas uzkrājusies un apkopota pēc PSKP XXVII kongresa, ka, izstrādājot partijas darbam jaunas metodes un formas, kuras šodien, pārkārtošanās apstākļos, būtiski ietekmētu mūsu zemes ekonomiskās un sociālās attīstības paātrināšanos, ir jo stingri jābalstās uz partijas iekšējās demokrātijas ļeniniskajiem principiem. Šodien katram skaidrs, ka gan profesionāliem partijas darbiniekiem, gan arī visam partijas aktīvam radusies neatliekama vajadzība pārdomāt, kā strādāt turpmāk.

Tēzēs ir rakstīts: «Vajag pilnā mērā atjaunot atklātuma, diskusiju, kritikas un paškritikas, partijiska biedriskuma un disciplīnas, kolektīvisma un personiskas atbildības atmosfēru.» Un šie vārdi izskan neparasti aktuāli.

Radīt kritikas un paškritikas atmosfēru. Šo partijas iekšējās demokrātijas principu es uzskatu par vienu no vissvarīgākajiem. Tā darbība palīdzēs atteikties no visa tā, kas bremzē pārkārtošanos, šis process sekmēs komunistu domāšanas atjaunotni, palielinās partijas organizāciju lomu pārbūves paātrinājuma uzdevumu risināšanā.

Par to, kā pieminētais princips īstenojas mūsu saimniecības partijas organizācijā, gribu pastāstīt sīkāk.

Mēs organizējām partijas sapulci par tēmu «Partijas organizācijas komunistu uzdevumi kritikas un paškritikas attīstīšanā, atklātuma paplašināšanā šodien — pārkārtošanās apstākļos». Izanalizējām, kā izpildīti ierosinājumi, kā reaģēts uz kritiskām piezīmēm. Un sapulces dalībnieki secināja, ka daudz kas palicis nepadarīts. Tas liecina, ka partijas birojs un tā sekretāre nav pietiekami kontrolējuši doto uzdevumu izpildi. Lūk, tā rodas situācija, kad komunistu sacītais netiek realizēts un kad līdz ar to noplok komunistu iniciatīva.

Balstoties uz priekšlikumiem un secinājumiem, kurus izsacīja komunisti, partijas sapulce noteica darba galvenos virzienus kritikas un paškritikas jautājumu kārtošanā un risināšanā. Visas kritiskās piezīmes un ierosinājumus vajag reģistrēt, vajag noteikt konkrētu atbildīgo attiecīga jautājuma nokārtošanai. Protams, jākontrolē, lai uzdevumu veiktu noteiktajā termiņā. Pēc tam padarītais ir jānovērtē. Partijas birojam jānodrošina, lai komunisti būtu informēti par visiem pieņemtajiem lēmumiem un īpaši jau par šo lēmumu izpildi. Atklātumu vairo jautājumu izskatīšana darba kolektīva sapulcēs, arī raksti mūsu sienas avīzē «Vārpa».

Komunistiem ieteikts principu, kad visu notiekošo vērtējam kritiski, īstenot ikkatrā saimniecības struktūrvienībā, tādējādi ik darba vietā radot ieinteresētību par visu saimniecības kolektīvu interesējošiem jautājumiem. Nebūs iedarbības kritikas vārdiem, ja tie paliks tikai partijas sapulces protokola lappusēs. Jāatzīmē, ka pieminēto principu vieni no pirmajiem sāka īstenot kompleksā «Buki» strādājošie (kolektīvu vada komuniste L. Čistjakova), kā arī saimniecības otrā ražošanas iecirkņa ļaudis (iecirkni vada komunists A. Movrinieks).

Par to, cik dziļi ieviesies partijas organizācijas ikdienā šis kritikas un paškritikas princips, uzskatāmi liecina komunistu pārskati. Šī darba forma īpaši izvērsās pēc PSKP XXVII kongresa. Apskatāmajā periodā katrs otrais komunists atskaitījies savā partijas grupā, partijas birojam vai partijas sapulcē. Piemēram, mehanizatori A. Jegorovs un E. Znotiņš, kolhoza valdes priekšsēdētājs P. Barkovskis, viņa vietnieks J. Putka u. c.

Ko varam secināt, analizējot šos pārskatus? Komunisti savu uzmanību galvenokārt koncentrē tam, lai būtu izpildīti visi ražošanas uzdevumi, runā arī par vispārīgām problēmām. Pavisam reti tiek minēta kāda neizdarība. Biedri izvairās novērtēt savu profesionālo māku, nerunā par kvalifikācijas paaugstināšanas jautājumiem. Komunisti izvairās paškritiski vērtēt savu uzvedību sabiedrībā un mājās, klusē par tikumiskajām problēmām, nepilnīgi vērtē savu veikumu sabiedrisku uzdevumu izpildīšanā. Pēc pārskata ir debates, taču arī tad ne vienmēr izvērsās atklāta sarūna par biedra darbu un sadzīvi. Kā redzam, spēkā ir vēl paradums: neaiztiec mani, es neaiztikšu tevi.

Praksē esam pārliecinājušies par šādu faktu: neatkarīgi no partijas stāža, neatkarīgi no ieņemamā amata — jebkurā gadījumā cilvēks cenšas atrast argumentus, lai attaisnotu kādu savu neizdarību. Kā tad rīkoties? Mūsu organizācijas partijas birojs jau iepriekš iepazīstina biedru ar tiem secinājumiem, kuri ierakstīti konkrēta komunista raksturojumā. Proti, lai cilvēks psiholoģiski būtu sagatavots kritikai. Citādi var veidoties nelāga situācija: partijas birojs apstiprina komunista pārskata terminu, bet cilvēks ir nesaprašanā, sak, vai gatavojaties mani no darba atlaist? Attieksme mainās, ja kritiku izsaka taktiski un argumentēti. Lai to nodrošinātu, mēs vispirms labi iepazīstamies ar konkrēta komunista darbu un dzīvi. Šāda nopietna pieeja vajadzīga, lai cilvēku varētu raksturot pēc iespējas objektīvi, lai novērstu iespēju rasties virspusējiem un sasteigtiem secinājumiem.

Tēžu piektajā nodaļā ir vēl priekšlikums, kuram noteikti gribu pieskarties. Tiek ieteikts izskatīt jautājumu par lietderību sarīkot komunistu sabiedriski politisko atestāciju. Bet — vai ir vajadzība gaidīt kārtējo kampaņu, kas klūtu par «efektīvu partijas pašattīrīšanas un nostiprināšanas līdzekli»? Ja partijas organizācijā komunistam izvirza stingras prasības, ja kritikas un paškritikas princips darbojas ne tikai vārdos, bet arī darbos, tad nav grūti novērtēt konkrēta komunista paveikto. Ja PSKP biedrs neizpilda PSKP Statūtu prasības, tad partijas organizācija ir tiesīga lemt par šī cilvēka piederību partijai — nav vajadzīga speciāla kampaņa. Lai sasniegtu otru mērķi, proti, lai celtu komunistu aktivitāti, ar kārtējo kampaņu nebūs līdzēts. Tikko minētais sasniedzams ar rūpīgu ikdienas darbošanos. Un vēl — uzskatu, ka jebkuras kampaņas līdzgaitnieki ir saorganizētība un formālisms. (Nemaz nerunājot par to, cik daudz dažādu papīru nāktos aprakstīt, lai par visu atskaitītos.)

Nobeigumā gribu aplieciināt atbalstu priekšlikumam, kuru avīzes sleiās izsacīja mana kolēģe R. Lazdāne. Es vēlos tikai piebilst, ka partijas rajonu komitejās nozaru nodaļas nav vajadzīgas arī tāpēc, ka mums izvirzīts uzdevums jo precīzi noteikt, kas konkrēti darāms partijas, kas — padomju un kas — saimnieciskajiem vadītājiem.

V. MAKSIMOVA,
Ļeņina kolhoza partijas biroja sekretāre

Paldies Dziesmu un deju svētku dalībniekiem

12. jūnijā Preiļos 3. Vissavienības tautu daiļrades festivāla ietvaros notika rajona Dziesmu un deju svētki, simtiem pašdarbnieku ar skanīgām dziesmām un raitu dejas soli priecēja skatītājus. Īpašu svētku noskaņu radīja pašdarbnieki no Preiļu 1., Līvānu 1. un 2., Riebiņu vidusskolām, Dravnieku, Rožupes un Priekuļu astoņgadīgajām skolām.

Pateicamies pašdarbības kolektīviem no Rožkalnu, Rauniešu, Jersikas un Riebiņu ciemiem, no Preiļu rajona un Līvānu pilsētas kultūras namiem, Preiļu siera rūpnīcas, Līvānu stikla fabrikas, Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas.

Izsakām pateicību visiem, kas piedalījās svētku sagatavošanā un organizēšanā — rūpniecības uzņēmumu, iestāžu, lauku saimniecību un skolu administrācijām un partijas pirmorganizācijām, rajona patērētāju biedrību savienības ļaudīm, mediķiem, iekšlietu daļas darbiniekiem.

Svētku programmu krāšņāku palīdzēja veidot mūsu ciemiņi — Lietuvas PSR Utenas rajona kultūras nama sieviešu koris, kā arī Viesītes un Dagdas vidusskolu un Ābeļu astoņgadīgās skolas zēnu kori. Paldies viņiem par sniegumu!

Paldies visiem, kas ar savu darbu veido stipras mūsu tautas kultūras tradīcijas!

LATVIJAS KP PREIĻU RAJONA KOMITEJA

PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES IZPILDKOMITEJA

AGRORŪPNIECISKAIS KOMPLEKSS: PROBLĒMAS, RISINĀJUMI

Vai šogad kaltēsim?

Mākslīgi kaltētas lopbarības ražošana republikas saimniecībās ir ievērojami samazinājusies. Pagājušajā gadā sagatavots 117 000 tonnu, bet apmēram puse nodota valsts sagādei — kombinētās barības gatavošanai. Taču zāles miltus kombinētajā barībā iekļauj tikai līdz gada beigām, jo vēlāk to vienkārši nepietiek. Mūsu apstākļos zāles milti ir viens no reālākajiem komponentiem proteīna un bioloģiski aktīvo vielu sabalansēšanai kombinētajā barībā.

Mākslīgi kaltēta lopbarība, salīdzinot ar citiem lopbarības veidiem, ir dārgāka. Taču neizmantot uzstādītos agregātus arī būtu nepareizi. Piemēram, Baltkrievijas PSR saimniecībās šajā sezonā AVM agregātu skaits palielinājās par 54 komplektiem. Ņemot vērā to, ka starptautiskajā tirgū par vienu tonnu graudu jāmaksā ar trim tonnām naftas, mums pagaidām ir izdevīgāk pašiem tērēt enerģiju un ražot līdzvērtīgu produkciju.

Kvalitatīvu produkciju var iegūt tikai no jaunas zāles. Ābolinu, arī maisījumā ar stiebrzālēm, kaltēt ir ļoti grūti, tāpēc priekšroka jādod stiebrzālēm no labi mēslotiem laukiem. Kaut arī agronomu rīcībā ir agrāku un vēlāku daudzgadīgo zāļu sējumi, visu sezonu agregātus nav iespējams vienmērīgi nodrošināt ar kaltēšanai piemērotu zāli. Vienas tonnas zāles granulu sagatavošanai labos laika apstākļos patērējam apmēram 280 kg degvielas. Ja ilgstoši līst, zāle ir tik mitra, ka kaltēšanai jāpatērē vairāk par 500 kg degvielas. Tāpēc labos laika apstākļos, kad ir kaltēšanai piemērota zāle, jāstrādā trijās maiņās. Lietavu gadījumā darbs ir jāpārtrauc. Nestabils darba ritms nav patīkams, bet, lai iegūtu kvalitatīvu lopbarību ar minimālu degvielas patēriņu, tā ir jāstrādā.

Viskvalitatīvāko produkciju iegūst jūnija sākumā no pirmā pļāvuma. Saimniecībai ir izdevīgi to nodot valsts sagādei. Par vienu tonnu pirmās kvalitātes klases granulām saņem gandrīz 100 rubļu vairāk nekā par trešās klases produkciju. Par tonnu pirmās klases zāles granulu saimniecībai atprečo 1,5 tonnas kombinētās barības, par otro klasi — vienu tonnu,

Speciālista padoms

bet par trešo klasi kombinēto barību nesaņem. Glabāšanas laikā vasarā karotīna zudumi ir 10 — 12 % mēnesī. No atāliem gatavotā produkcija ir līdzvērtīga pirmajam pļāvumam, kas jau divus mēnešus siltā laikā glabāts noliktavās. Var kaltēt arī ābolina atālu, iegūstot labu produkciju. Kombinētās barības gatavošanas rūpnīcu pienākums ir uzbūvēt specializētas noliktavas (pēc Bauskas rajona kolhoza «Uzvara» parauga), kur karotīna zudumi gada laikā ir 10 % robežās.

Zāles granulu kvalitāti izšķir kaltes meistara kvalifikācija. Vēlēšanās pārsniegt normu un vairāk nopelnīt ir saprotama, bet kaltēšanas iecirknī nav pieļaujama. Pareizi strādājot ar AVM-1,5, ja zāles mitrums ir 80 %, drīkst izkaltēt 1000 kg stundā. Kāpinot temperatūru un palielinot zāles atdevi, var izkaltēt vairāk, taču tad cieš zāles lapu daļas, kas satur trīs reizes vairāk proteīna un līdz 10 reizēm vairāk karotīna nekā stiebri. Arī saimniecības ekonomists var veicināt brāķa ražošanu, proti, ja par izstrādes normu AVM-1,5 agregātam pieņem 1,5 tonnas produkcijas stundā. Pieļaujamā izstrāde, atkarībā no zāles mitruma, mainās no 600 līdz 1 600 kg stundā. Ne katrā saimniecībā ir laboratorija lopbarības analizēšanai. Taču ir daudz saimniecību, kur tiek svērts izejmateriāls un arī sagatavotās zāles granulas.

Ekonomistam, vadoties pēc aprēķinātā zāles mitruma, **kaltes meistaram par darbu ir jāmaksā tā, lai nestimulētu nepareizu kaltēšanu.**

Ja dzirnavas nav labā tehniskā kārtībā (nodiluši veserīši un sieti), tad tajās var samalt tikai pārkaltētus griezumus. Tik sausi milti vairs negranulējas, un kaltes meistars granulēšanas procesā no krāna piedod ūdeni, lai miltus samitrinātu. Tādā veidā brāķis tiek noslēpts — granulas jau beigās iznāk ar vajadzīgo mitrumu. Tāpēc kaltes meistara darbs jāvērtē pēc izkaltētajiem griezumiem, nosakot to kaltēšanas vienmērību un mitrumu. Maļot pēc iespējas mitrākus griezumus, dzirnavas ir maksimāli jānoslogo. Tā, pareizi strādājot, tomēr ir jārēķinās, ka rajonā sezonas laikā var iziet no ierindas vairāki dzirnavu elektromotori, tāpēc «Lauktehnikā» tiem ir jābūt rezervē.

Zāles granulu glabāšanai vajadzīgas specializētās noliktavas. Diemžēl tādu noliktavu saimniecībā nav, tāpēc granulu vērtība glabāšanas laikā ievērojami samazinās.

V. LOSEVS,
Latvijas Lopkopības un veterinārijas zinātniski pētnieciskā institūta vecākais zinātniskais līdzstrādnieks

EKONOMIKA, LAIKS UN MĒS

Akcijas strādā un māca

Akciju sabiedrība, kas izveidota Nikolajevas — Ļvovas būvkonstrukciju kombinātā, izmanto savus ražošanas attīstībā ieguldītos līdzekļus, vadoties pēc pārbaudīta ekonomiskā mērķa. Lai par ieguldītāju naudu iemaksām iegūtu papildu peļņu, uzņēmums sācis būvēt tvaicēšanas kameras sienu bloku izgatavošanai.

— Mēs nešaubījāmies par šā lēmuma pareizību, — sacīja kombināta direktors P. Venčaks. — Tikai paplašinot būvindustrijas bāzi, mēs varēsim strauji kāpināt uzņēmuma darba efektivitāti. Jaunās ražotnes uzdevums ir pilnīgi nodrošināt apgabala lauku iedzīvotājus ar materiāliem dzīvokļu celtniecībai saimnieciskā kārtā.

Būdami uzņēmuma rīcībā nodoto līdzekļu īpašnieki, akcionāri ir ieinteresēti, lai tos pēc iespējas racionālāk izlietotu. Tāpēc viņi cenšas atrast faktorus, kas palīdzētu samazināt izmaksas un paplašināt ražošanas apjomu, tādējādi palielinoties peļņai. Pēc akciju sabiedrības padomes priekšlikuma daļu naudas, kas tika iegūta, pārdodot akcijas, administrācija izmanto apgrozāmo līdzekļu papildināšanai. Tas finansu dienestam deva iespēju šā gada pirmajā ceturksnī laikā izdarīt visus maksājumus. Atlikušo summu pietaupa formēšanas ceha rekonstruēšanai un automatizētās līnijas iegādei. Remontdarbi cehā sāksies jau tuvākajos mēnešos.

Tas, ka cilvēki ar savām akcijām piedalās uzņēmuma darbībā, manāmi groza viņu attieksmi pret darbu, atraisa iniciatīvu un mudina meklēt ceļus uz galarezultātu paaugstināšanu. Uzlabojoties darba disciplīnai, darba ražīgums kombināta cehos šā gada pirmajos trijos mēnešos cēlies gandrīz par 6 procentiem, iegūti apmēram 100 tūkstoši rubļu virsplāna peļņas. Reāla kļūst saimnieciskā aprēķina dividenžu palielināšanās. Pagaidām noteikts gada beigās izmaksāt pēc akcijām piecus procentus. Palielinoties peļņai, šī izmaksa pieaugs.

Vēl viens svarīgs taupības faktors ir darbs bez reklamācijām. Kombinātā ir spēkā jauna produkcijas kvalitātes stimulēšanas sistēma, kas nosaka katra strādnieka un speciālista atbildību par tehnoloģiskās disciplīnas un ražošanas kultūras stingru ievērošanu.

Uzņēmumā strādājošie jau izjutuši efektīva, radoša darba nepieciešamību. «Kombinātā mēs tagad jūtamies kā saimnieki un cenšamies strādāt vairāk un labāk,» šo domu uzsvēra visi uzņēmuma darbinieki.

TASS korespondents

AKTUĀLA INTERVIJA

„Svešu" problēmu nav

Jautājumi, kuri saistīti ar iedzīvotāju apkalpošanu, ir bijuši aktuāli vienmēr. To starpā ne jau pēdējā vietā ir sakaru pakalpojumi. Šī nozare ir salīdzinoši specifiska, te veidojas problēmas un problēmiņas, kuras vistiešākajā veidā ietekmē vienu vai otru mūsu dzīves un darbības sfēru. Tāpēc bija likumsakarīgi, ka sakaru pakalpojumu dienesta darbu izskatīja tautas kontroles rajona komitejas sēdē. Īpaši jau tāpēc, ka, izdarot pilsētu un lauku iedzīvotāju aptauju, izstudējot darbaļaužu vēstules, protams, arī izdarītās pārbaudes materiālus, izkristalizējās secinājums: šajā sfērā ne viss ir kārtībā — kaut arī Preiļu sakaru mezgls republikāniskajā sacensībā stabili noturas vadošajās pozīcijās.

Ņemsim vērā vēl vienu aspektu — no pirmrindnieka arī gaida vairāk, arī prasa noteiktāk. Taču būsim objektīvi. Mūsu sakarnieku neveiksmēs vainojamas gan visas nozares mēroga problēmas, gan arī pašmāju neizdarības, kā saka, rajona mēroga līkstas. Tikko sacīto vēlreiz apstiprināja saruna ar Preiļu sakaru mezgla priekšnieku A. SLOBODJERU.

— Tautas kontroles rajona komitejas materiāli liecina, ka visgrūtāk risināmās problēmas radušās telefona sakaru jomā. Lūdzu, pastāstiet sīkāk, kāda situācija veidojas un kāpēc tieši tāda tā veidojas, bet galvenais — ieskicējiet metus stāvokļa uzlabošanai nākotnē!

— Par šo jautājumu esmu izteicies dažādās apspriedēs un sanāksmēs, esmu rakstījis presē. Šodien situācija šāda: mūsu rajonā uz 100 lauku apvidū dzīvojošajiem vidēji ir 12,8 telefoni (republikā vidēji 17,6), uz katriem 100 mūsu pilsētniekiem — 26,7 (republikā — 27,2). Kā redzat, pilsētu telefonizācijā esam tuvu republikas līmenim, bet lauku apvidus — mūsu, kā saka, vājais punkts.

Šajā sakarībā mani uzskati viennozīmīgi, proti, tajās vietās, kur ir īsti saimnieki un kur domā par cilvēku, tur nekādas problēmas nerodas. Šādā pozitīvā nozīmē gribu pieminēt M. Gorkija, Kirova, Oškalna kolhozus, arī kolhozu «Dubna». Šo saimniecību vadītāji rīkojas lietišķi, ar sapratni. Mums, sakarniekiem, ar viņiem viegli sastrādāties.

Diemžēl ir pretēja parādība: vilcināšanās, vārda neturēšana. Vairākus gadus ignorē ne tikai vietējo padomju orgānu, bet pat Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumu. Un visu vainu par telefonizācijas atpalicību ...novelī uz sakarniekiem. Būšu precīzs. Latvijas PSR Ministru Padomes lēmuma Nr. 392 pielikumā ir noteikts, ka priekš sakaru nodaļām un priekš automātiskajām telefonu stacijām telpas sarūpē pilsētu padomes, kolhozi un sovhozi. Un vēl — 1978. gadā mūsu rajona izpildkomiteja un partijas rajona komitejas birojs pieņēma kopēju lēmumu (Nr. 305), kura pielikumā ir to saimniecību saraksts, kurās vienpadsmitajā piecgadē vajadzēja uzcelt telpas priekš sakaru nodaļām un ATS. Nezinu, cik šī lēmuma izpilde rūpīgi kontrolēta, taču realitāte ir šāda: no paredzētā izpildīta ...tikai puse. Kā sakām, vezums nav izkustējies no vietas. Aglonas un Rušonas padomju saimniecībās, Ļeņina kolhozā, arī «Rītā». Katram, domāju, ir saprotams, ka mēs nevaram automātisko telefona staciju montēt fermā vai klētī!

— Ja sākām runāt par lauku ATS, tad, manuprāt, īpaši grūts stāvoklis ir kolhozā «Nākotne», tieši saimniecības topošajā centrā Sutros. Tur tikai viens telefons (kolhoza valdes priekšsēdētāja dzīvoklī), tas pats ievilkts, izmantojot tā saucamo pagaidu shēmu...

— Fakts, bez šaubām, ir satriecošs. Un es gribētu uzsvērt, ka Sutru ciematu varam uzskatīt par piemēru bezatbildīgai izrīcībai. Proti, netiek domāts par augošā ciemata infrastruktūras izveidi. Kad sāka būvēt Līvānu mājiņas, mums neviens nelūdza parūpēties par tehniskajiem noteikumiem, lai šeit kādreiz arī telefonu ievilktu. Kopā ar rajona izpildkomiteju un kolhozu galu galā nonācām pie viena varianta: ATS vajadzībām izdalīt telpas jaunajā 27 dzīvokļu mājā. Toreiz, aizpagājušajā gadā, es brīdināju: lai ATS izprojektētu un uzstādītu (daļu iekārtas pērkam ārvalstīs) vajadzīgi divi gadi — rēķinot no telpu saņemšanas brīža. Vajadzīgās telpas kolhozs mums ierādīja tikai pagājušā gada decembrī. Ar visu to — jau pēc mēneša te sāka darbu sakaru nodaļa. Arī ATS plānots samontēt triecientempā — nelāgajā situācijā mēģinām izdarīt visu iespējamo (šie darbi jāpabeidz šī gada nogalē).

Vienlaicīgi vairākās ATS notiks rekonstrukcija, jaudu palielināšana — Jaunagloną, Rožupē, kolhozā «Dzintars» un, protams, Preiļos.

Uzsveru galveno — starp sakarniekiem un saimnieciskajiem vadītājiem vajadzīga sadarbība un vēlēšanās saprasties. Tad sakarnieki savu izdarīs laikus.

— Var sacīt, īstu ažiotāžu rajonā radīja jūsu vēstule saimniecību vadībai, proti, jūs lūdzāt garantēt samaksu par telefonu uzstādīšanu kara veterānu dzīvokļos. Jūs atsaucāties uz Latvijas PSR Sakaru ministrijas kolēģijas lēmumu, kas pieņemts šī gada 24. martā. Tas ir saprotami: sakaru mezglam, kurš strādā pēc saimnieciskā aprēķina principa, kaut ko darīt par velti vai par puscenu — vienkārši nav izdevīgi. Taču šis Sakaru ministrijas kolēģijas lēmums ir pretrunā ar republikas Ministru Padomes attiecīgu lēmumu. Ko darīt?

— No Latvijas PSR Finansu ministrijas esam saņēmuši izskaidrojumu. Sakarā ar to, ka ne sakaru uzņēmumi, ne arī saimniecības visus izdevumus nespēj segt, tiek gatavots lēmums, kurš paredzēs, ka iepriekš minēto telefonu uzstādīšanu finansēs no valsts budžeta līdzekļiem. Atgādināšu, ka, izpildot Sakaru ministrijas pavēli (izdota 1987. gada 24. martā), mums visu Lielā Tēvijas kara dalībnieku un invalīdu pieprasījumi jāizpilda līdz 1990. gadam. Tāpat arī tie telefonu ievilkšanas pieprasījumi, kuri pieņemti līdz 1975. gadam (ieskaitot). Uzskatu, ka mūsu rajonā šo uzdevumu ir iespējams izpildīt.

— Un pēdējais — daži rajona iedzīvotāji ir nemierā, ka nereti parastais tālsarunas pieteikums izpildes ātrumā neatšķiras no steidzoša pieteikuma. Sūdzas par klūdainu savienošanu, par kuru tomēr tiek iekasēta maksa.

— Sacīšu tā — mēs neuzspiežam vienu vai otru pakalpojumu. Taču to piedāvāt ir mūsu pienākums. Telefonistēm tas ir jādara. Parastas tālsarunas praktiski tiek iekārtotas stundas laikā. Bet būsim reālisti — ir periodi, kad sakaru kanāli ir ļoti pārslogoti. Sava nozīme arī attālumam līdz izsaucamā abonenta dzīves vai darba vietai. Ko varu teikt? Ja rodas kādas nesaprašanās — zvaniet mums. Katru pretenziju izskatīsim, izanalizēsim. Un par rezultātiem noteikti informēsim konkrēto abonentu.

Jā, par klūdām, savienojot ar abonentiem — tās gan visbiežāk gadās automātiskajos zonālajos sakaros — varu teikt tikai vienu: mums ir iespējams šo faktu pārbaudīt, mēs par šādu klūdainu savienojumu maksu varam anulēt.

— Un tagad divi jautājumi, kuri interesē Līvānu iedzīvotājus. Kāpēc vietējā sakaru nodaļa strādā tikai līdz pulksten 18.00? Tas nav ērti. Kāpēc svētdienās pilsētniekiem nepiegādā pastu?

— Par pirmo jautājumu sacīšu īsi: mēs to nekārtojam. Sakaru ministrijas pavēlē Nr. 250 noteikts, ka I — IV grupas sakaru nodaļas strādā 10 stundu darba dienu (Līvānu sakaru nodaļa ir I grupas kategorijā). Minētais norādījums pagaidām nav atcelts.

Otrais jautājums. Atkal jāatsaucas uz dokumentu. Soreiz tas ir Latvijas PSR Ministru Padomes lēmums par palīdzību sakaru dienesta ļaudīm. Proti — lauku sakaru nodaļu priekšniekiem un sakaru nodaļu pastniekiem nepieciešams piešķirt dienesta dzīvokļus, kā arī vietas pirmsskolas bērnu iestādēs. Ja šis lēmums tiktu izpildīts, tad Līvānos mēs varētu palielināt pastnieku štatus un attiecīgi pārkārtot viņu darbu. Vairākkārt ar lūgumu esam griezušies Līvānu pilsētas izpildkomitejā, taču palīdzību neesam saņēmuši.

Tautas kontroles rajona komitejas lēmums galvenajos vilcienos ir komentēts. Secinājums jāizdara šāds: sakaru problēmas jārisina ne tikai sakarniekiem. Visas problēmas tiks atrisinātas tik ātri un tik kvalitatīvi, cik ieinteresēti un cik pamatīgi šīs problēmas risinās tieši uz vietām. Varam arī sacīt: cik aktīvi palīdzēsim paši saviem cilvēkiem — gan uz laukiem, gan pilsētās.

Intervēja I. KOROĻOVA

Svētku gājiens sācies.

Līvānu kultūras nama kora dalībnieki.

Atzinības velte mākajiem pilsoņiem. Centrā — ilgus gadus cīnījies par mūsu

— svētku maizes klaips — Preiļu cienījamā kirurgs Augusts Paipals, kurš rajona iedzīvotāju veselību.

Kopējā solī — vidējās paaudzes un bērnu deju kolektīvu dalībnieki.

9. VISSAVIENĪBAS TAUTAS DAILRADES FESTIVĀLS

Preiļiem — svētki

Svētdienas rītā pilsētu modināja pūtēju orķestra skaņas, apliecinot, ka «Dziesmai šodien liela diena», ka atkal pulcējamies rajona Dziesmu un deju svētkos. Mūsdienās šī tradīcija sazarojusi tik kupli, iesaknojusies tik dziļi, ka kļuvusi par tautas garīgās dzīves dārgumu un lepnumu. Turklāt svētki sabalsojās ar 60. gadadienu, kopš Preiļiem piešķirts pilsētas nosaukums.

...Cauri Raiņa bulvāra liepu alejai, cauri saules pielietajiem Preiļiem svētku dalībnieki devās uz estrādi. Pa ceļam — ziedu nolikšana pie Ļenina pieminekļa un Brāļu kapos.

Svētku koncerts sākās ar paldies teikšanu goda viesiem un vārdā nenosauktajiem Preiļu patriotiem, kuri bija šeit, — ar V. Kaminska un A. Vējāna dziesmu «Preiļu zeme».

Dejotājiem tā bija karsta diena. Saule, likās, lēja visus savus starus pār estrādi, kur kopmēģinājumos ar kolektīviem strādāja deju virsvadītāji I. Mironovs un M. Indāne. Un viņiem šie svētki tiešām bija eksāmens: panākt, lai «dejotu» ne tikai estrādes grīda, bet arī kāpnes, lai kolektīvi, kas attiecīgajā brīdī veido tikai fonu, arī sajustu dejotprieku.

Un tik pazīstamais Jancītis, kuram māte jau kuro reizi māca nekāpt kokā un neplēst bikses, nebūt nejutās vientuļš ar savām palaidnībām Jersikas ciema un Preiļu 1. vidusskolas jauniešu deju kolektīvu izpildījumā, bet bija tik nebēdnīgs un sprigans tieši visiem — gan pavīsam mazam Jancītim, gan lielam Jancim, uz nebēdu kopā lustējoties I. Mironova jaunrades dejā «Ar dancīti». Atraisīta bija mazo dejotprasme «Sprigulītī, grābeklītī».

Dejai šajā koncertā bija ierādīta goda vieta, jo šogad notika deju kolektīvu skate, un varbūt tāpēc dziesma palika mazliet ēnā. Taču tas netraucēja gavilēt zēnu koriem kopā ar vienaudžiem no Jēkabpils un Krāslavas rajoniem. Vienīgais sieviešu koris — viesņas no Ūtenas. Katrā labā darbā vienmēr paliek kāds mazumiņš, kam pāri tikt, nākamos kaldinot. Jo bez tā nav iedomājama pilnveidošanās, sevis izteikšana.

Audzis kolektīvu māksliniecisklais līmenis, pilnveidojusies tērpu un skatuves kultūra. Par to liecināja koncertā redzētais. Kāda aizrautība, entuziasms, dejas un dziesmas mīlestība valdīja šajos dažādu paaudžu kolektīvos! Veterānu pieredzi pārņem jaunie — Dziesmu un deju svētku skaisto tradīciju turpinātāji. Lai panākumu prieks jums ir labākais atalgojums un iedvesmotājs!

V. ROMANOVSKIS

Rajona kultūras nodaļas vadītāja M. Livdāne (no kreisās) sarunā ar koristēm no Lietuvas PSR Ūtenas rajona.

Jaunākās paaudzes dejotāji svētku gājienā.

Kārtojamies dejai ar grābeklīšiem un sprigulīšiem.

Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu darbinieki bija parūpējušies par atspirdzinājumiem un kārumiem.

Fotoreportāžu sagatavoja J. SILICKIS un K. PRIEDĪTIS.

Latvijas Kultūras fonds aicina līdzdalībai aptaujā

„Ceļš uz tēva mājām!"

Apzinoties zaudējumus, ko nodara vienpusīga centralizācija, noārdot tradicionālos kultūrekonomiskos kodolus pirms vēl nav iedibinājušies jaunie, vien apjaušot milzu vērtības un informāciju, kas aiziet reizē ar cilvēkiem no lauku viensētām, aicinām atsaukties mūsu aptaujai!

Aptaujas mērķis — celt ētisko un kultūras pamatvērtību apziņu, siet darba, cilvēka un vides sadzīvošanas tradīcijas starp paaudzēm.

Pirmā aptauja domāta tikai galveno un pašu lielāko darbības ceļu iezīmēšanai, palīdzēs saskatīt, kas visneatliekamākais garīgā spēka saišu neatlaišanā, stiprināšanā.

Iesūtītās atbildes būs jūsu atsaucības un līdzdalības pieteikums!

Vietu, par kuru mums rakstīsiet, izvēlieties sev labi pazīstamā vai iepazītā novadā. Visus tālāk minētos jautājumus atbildiet par šo atsevišķo paša izvēlēto nelielo teritoriju (vēlams vēsturiski noteiktās — bijušo muižu, ciematu, lielāku māju pudura, veco kolhozu vai mežniecības robežās).

Skaidrākai orientācijai kalpotu neliela shēma ar attālumu norādēm starp mājām. Nepieciešams uzrādīt precīzu vietas nosaukumu, attālumu no rajona un no ciema centra, kāda ir autobusu satiksme, kur ir tuvākā skola vai veikals.

1. Par viensētām —

a) bijušo un tagad zudušo nosaukumi; iedzīvotāji, to likteņi;

b) neapdzīvotās vai sabrukušās — kādā stāvoklī, kā īpašumā, vai ir perspektīva izmantošanai;

c) apdzīvotās, kurās mīt seni vietējie iedzīvotāji — novada pazinēji, par ko viņi var stāstīt, sniegt padomus;

d) apdzīvotās, kurās veciem cilvēkiem nepieciešama palīdzība.

2. Par bijušajiem un vēl tagad dzīvojošajiem tautas talantiem — muzikantiem, dziedātājiem, senu notikumu, leģendu zinātājiem, labiem stāstītājiem, spilgtiem tautas valodas, dialekta pārstāvjiem, asprāšiem, jokdariem un visādu citādu tautas mākslas izpausmju veidiem.

3. Par seno namdaru, galdnieku, skārdnieku, jumiķu, kalēju, podnieku, mūrnieku u. c. amatu tradīcijām — vai ir vēl kāds pārstāvis?

Vai ir amatu pratēji, kas var apmācīt jauniešus, vai ir savas darbnīcas, darba rīki?

4. Vai apkārtnē ir jaunieši, kas gribētu apgūt seno amatu prasmi? Kur un uz kādiem noteikumiem viņi ieinteresēti mācīties?

5. Vai ir apkārtnē cilvēki, kas labprāt uzņemtos rūpes par veciem cilvēkiem attālākā viensētā? Kādā veidā?

6. Vai ir cilvēki, kuri vēlētos piedalīties kultūrpētniecisko programmu sagatavošanā, kuriem ir līdzīga darba pieredze?

Iespējams atbildēt tikai uz kādu jautājumu daļu vai arī uz pēdējiem var meklēt atbildētājus tālāk — ciemu vai rajonu centros.

Lūdzam vietējo muzeju, Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības darbiniekus, visus novada pazinējus atbalstīt mūsu aptauju un vajadzības gadījumā sniegt palīdzību!

Aicinām sadarboties skolas, ciemu padomes, kolhozus un saimniecības — iegūtās ziņas liksim lietā mūsu kopīgajās interesēs!

Aptaujas izpildītāja — vārds, uzvārds, dzimšanas gads, vieta, nodarbošanās, adrese, ja ir — telefona numurs.

Visus nosaukumus un ziņas par cilvēkiem sniegt precīzi, izsmeļošī!

Labu veiksmi!

Mūsu adrese: 226900, Rīgā, Smilšu ielā 1, Latvijas Kultūras fondā «Cilvēkarhīvam».

Redaktors P. PIZELIS

TV VIĻŅA

16. jūnijs. 18.00 — Ziņas. 18.15 — Sagaidot PSKP XIX Vissavienības konferenci. 18.45 — Koncertfilma. 19.45 — PSRS un UTR IV jaunatnes draudzības festivāla dienasgrāmata. 20.00 — «Panorāma». 20.30— Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00— «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Māksliniecisko publicistisko raidījums «Spogulis». 22.50 — Ziņas.

17. jūnijs. 8.00 — «Labrīt!». 8.20 — Koncertfilma. 9.00 —Multiplikācijas filma «Argonauti». 9.20 — Sagaidot PSKP XIX Vissavienības konferenci. 9.50 — Māksliniecisko publicistisko raidījums «Spogulis». 10.50 — Mākslas filmas «Divpadsmit krēsli» 2. sērija. 12.05 un 17.50 — Ziņas. 18.05 — Kara un darba veterānu ikdiena. 18.50 — Kultūra un atturība. Mūsu svētki un tradīcijas. 19.20 — A. Puškina Gorkija operas un baleta teātra solistu koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — PSRS un UTR IV jaunatnes draudzības festivāla dienasgrāmata. Viesu koncerts 22.25 — Kultūras laikagrāmata. Vecie vilnieši. 23.10 — Ziņas. 23.20 — Mākslas filma «Šantāža».

18. jūnijs. 9.00 — Ziņas. 9.15 — Koncertfilmas. 10.00 — Dokumentālā filma «Gorodeckas meistari». 10.30 — Civilā aizsardzība. 11.00 — TV skolēniem. Mācieties runāt angliski. 11.30 — Vīriešiem skola. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Apspriežam PSKP CK tēzes XIX Vissavienības partijas konferencei. Vietējās padomes pārkārtošanās procesā. 13.00 — Lietuvas TV iestudējuma «Dzelzs cilvēki» 1. daļa. 14.20 — Lietuvas TV dokumentālā filma. 14.30 — No kultūras vēstures. 15.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un cilvēki. 16.00 — TV bērnu zīmējumu konkurss «Mana pasaule». 16.30 — Multiplikācijas filma. 16.40 — Viļņas ekslibristu klubs. 17.20 — Ziņas. 17.35 —Māksliniecisko pasdarbība. 18.35 —Padomju dzejas antoloģija. 18.50 — Baltijas republiku teātru festivālā. 20.00 — «Panorāma». 20.30— Dienas ziņas (krievu val.). 20.35— «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 —PSRS un UTR IV jaunatnes draudzības festivāla dienasgrāmata. 22.25 — Mākslas filmas «Vizīte pie Minotaura» 1. sērija. 23.40 — Ziņas. 23.50 — Mākslas filma «Apprecēties ar kapteini».

19. jūnijs. 9.00 — Ziņas. 9.15— Svētdienas rītā. 11.15 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. 11.50 — Dokumentālā filma «Jāņtārpiņš». 12.00 — Skolu reforma. 13.00 — Svētdienas mūzika. Spēlē Armēnijas Valsts simfoniskais orkestris. 13.55 — Šodien — Medicīnas darbinieku diena. 15.35 — Lietuvas TV iestudējuma «Dzelzs cilvēki» 2. daļa. 16.55 — Lietuvas PSR Tautas mākslinieks V. Prudnikovs. 17.40— Multiplikācijas filmas. 18.00 — Mākslinieki smaida. 18.05 —Ziņas. 18.20 — Literārā galerija. 18.50— Vernisāža. 19.00 — Tautas ansambļa «Vetrunge» koncerts. 19.45 — Lietuvas TV apraksts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — PSRS un UTR IV jaunatnes draudzības festivāla dienasgrāmata. Koncerts. 22.40 — Mākslas filmas «Vizīte pie Minotaura» 2. sērija. 23.50 —Ziņas.

MAINA divistabu dzīvokli ar ērtībām Ventspilī pret līdzvērtīgu Preiļos vai Līvānos. Tālrunis 65536.

Sludinājumi * Līdzjūtības

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus mācībām zootehnikas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs.

Tehnikumu beigušie iegūst zootehniķa, tehniķa mehāniķa vai tehniķa celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību, bet otrajos kursos mācību grupu papildināšanai — ar vidusskolas izglītību.

Mācību ilgums **zootehnikas specialitātē** — 3 gadi 7 mēneši, **lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātē** — 3 gadi un 6 mēneši, bet **lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē** — 3 gadi un 10 mēneši.

Mācību laikā audzēkņi iegūst papildu profesijas: mehanizētās slaukšanas meistara, III klases traktorista mašīnista, III kategorijas konstrukciju montētāja, II kategorijas apmetēja, galdnieka, mūrnieka, B un C kategorijas autovadītāja tiesības.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rbl. stipendiju mēnesī, teicamnieki — par 50 procentiem vairāk, bet tie, kas mācās uz labi un teicami un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā — par 25 procentiem lielāku stipendiju. Audzēkņi, kurus mācīties komandējušas organizācijas, saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca.

Visās specialitātēs tehnikumā uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Dokumentus pieņem līdz 9. jūlijam.

Jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums,

dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

5 fotokartiņas (3x4 cm),

izraksts no darba grāmatiņas (ja ir praktiskā darba stāžs),

darbavietas komandējums (personām, kuras mācīties uz tehnikumu komandē organizācija),

pase, dzimšanas apliecība, karaklausības apliecība (jāuzrāda).

Mācību sākums 1. septembrī.

Satiksme ar autobusu: Rēzekne — Glužņeva — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Roziņa Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefoni: Lūznava 45314, 45481.

Administrācija

RIGAS VILNAS IZSTRĀDĀJUMU RAŽOŠANAS APVIENĪBAS «RIGAS TEKSTILS» PROFESIONĀLI TEHNISKĀ SKOLA

aicina 1988. — 1989. mācību gadā apgūt šādas specialitātes:

vērpējas (ar vidusskolas un 8 klašu izglītību, mācību ilgums 10 mēneši un 3 gadi),

ķemmētājas — lenšu kārtotājas (ar vidusskolas izglītību, mācību ilgums 10 mēneši),

spolēšanas aparātu operatores (ar 8 klašu izglītību, mācību ilgums 10 mēneši),

audumu apdarinātājus (ar vidusskolas izglītību, mācību ilgums 10 mēneši),

mūrniekus, metāla konstrukciju montētājus (ar vidusskolas izglītību, mācību ilgums 10 mēneši).

Skolā uzņem jaunietes un jauniešus no 15 gadu vecuma ar 8 klašu un vidusskolas izglītību. Maksā paaugstinātu stipendiju. Audzēkņi saņem bezmaksas biļetes braukšanai pilsētas transportlīdzekļos, brīvpusdienas, modernus ikdienas un darba tērpus. Mācību laikā audzēkņiem piešķir dzīvojamo platību, par kuru maksā apvienība.

Trīsgadīgajās mācību grupās audzēkņi iegūst vidusskolas izglītību. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Apvienībai ir savs kultūras nams «Dzintarpils», sporta komplekss, atpūtas bāze, notiek dzīvokļu celtniecība.

PTS beigušajiem ir iespējas tālāk mācīties Vieglās rūpniecības tehnikumā vai augstskolā, izvēloties vieglās rūpniecības specialitātes.

Dokumentus pieņem līdz 30. augustam. Mācību sākums 1. septembrī. Direktoram adresētus dokumentus var sūtīt jau iepriekš. Cela izdevumus līdz Rīgai sedz skola.

Skolas adrese: 226007, Rīgā, Slokas ielā 65.

Ziņas pa tālruni 456531.

Jābrauc ar 5. tramvaju līdz Salduš ielai.

RĒZEKNES 33. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1988. —1989. mācību gadam šādās specialitātēs:

sviesta ražotājs (mācību laiks — 3 gadi);

iekārtu regulētājs produktu ražošanā (mācību laiks — 3 gadi);

pavārs — konditors (mācību laiks 2 gadi 8,5 mēn.);

pārtikas un nepārtikas preču kontrolieris — kasieris (mācību laiks — 8,5 mēn.).

Skolā uzņem astoņgadīgo skolu absolventus, bet kasieru — kontrolieru grupā — vidusskolu absolventus. Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas profila grupās uzņem audzēkņus, kuri dzīvo un ir pierakstīti Rēzeknes pilsētā vai rajonā.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Leņina ielā 155/1. Tālruņi: 33664, 32660.

RĪGAS 26. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1988.— 1989. mācību gadam šādās specialitātēs:

audējas,

spolētājas,

trikotāžas izstrādājumu un zeķu adītājas,

gatavo trikotāžas izstrādājumu un audumu kontrolieri,

trikotāžas izstrādājumu šuvējas.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā, mācību laiks no 1 līdz 3 gadiem. Audzēkņi saņem apmaksu par prakses laikā saražoto produkciju 50 procentu apjomā, bezmaksas apgērbu, ēdināšanu un brīvbiļeti braukšanai pilsētas transporta līdzekļos. Ir kopmītne. Absolventi strādā vieglās rūpniecības uzņēmumos. **Dokumentus pieņem no š. g. 1. jūnija līdz 30. augustam.**

Skolas adrese: 226084, Rīgā, A. Deglava ielā 41 a, tālrunis 577450 vai 573954.

Satiksme ar 11., 22. trolejbusu, 47. autobusu līdz Nīcgales ielai.

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināts **piedāvā iedzīvotājiem kravas taksometru pakalpojumus.**

Informāciju sniedz un pasūtījumus pieņem pa tālruņiem: 21298 (no plkst. 8.00 līdz 12.00 un no plkst. 13.00 līdz 17.00), 23002 (ārpus oficiālā darba laika).

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināts MAINA automašīnu GAZ-52 pret pašizkrāvēju automašīnu. Informācija pa tālruņiem: 21298 vai 21537.

PREIĻU CIEMA MIRUŠO ATCERES DIENA 26. jūnijā

Dzeņkalna kapos plkst. 10.30,
Šoldru kapos plkst. 11.30,
Vaivodu kapos plkst. 12.30,
Ribuļu kapos plkst. 13.30,
Seiļu kapos plkst. 15.30,
Moskvinas kapos plkst. 16.30,
Ivdrišu kapos plkst. 17.30,
Pupāju kapos plkst. 18.30.

Aicinām visus ciema iedzīvotājus aktīvi iesaistīties kapu labiekārtošanā un uzpošanā.

Preiļu ciema izpildkomiteja

Sirsnīgs paldies radiem, draugiem, kaimiņiem, darbabiedriem un organizācijām par palīdzību un mierinošu vārdu skumju brīdī, izvadot uz mūžību Veru Stašulāni.

Vīrs un meita

Sirsnīgs paldies radiem, draugiem, kaimiņiem un darbabiedriem, kas bija ar mums sāpju brīdī, pavadot uz mūžību mūsu mīļo tēti Izidoru Rudzātu.

Bērni

Atnāciet, draugi, un pavadiet,
Pēdējās ardievas pasakiet!
(J. Stulpāns)

Izsakām dziļu līdzjūtību ALBINA JAŅA d. ANCĀNA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde, arodkomiteja un partijas organizācija

Vissmagākais brīdis, —
Kad mātes sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst
un stājas.
(A. Vējāns)

Izsakām dziļu līdzjūtību Janīnai Jonānei sakarā ar MĀTES nāvi.

Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības administrācija un arodkomiteja

Izsakām dziļu līdzjūtību FEVRUZAS MIRONOVAS piederīgajiem, viņu pavadot pēdējā gaitā.

Kolhoza «Rīts» valde

Dusēt esi aizgājusi
Tu pēdējā gulumā.
Mums palikusi silta saule,
Mūža gaismas nesējiņa.
(I. Mežnora)

Dalāmies lielajās bēdās ar skolotāju Ivetu Smelteri, izvadot MĀMUĻU smiltājā.

Vanagu astoņgadīgās skolas kolektīvs

Aiziet saule vakarā,
Nomirst mana māmuliņa.
Saulīt balta gan uzlēca,
Māmulīte neatnāca.
(T. dz.)

Skumstam līdzi skolotājai Ivetai Smelterei, MĀMIŅU pēdējā gaitā izvadot.

1. (6.) klases audzēkņi un vecāki

Vēl koptais dārzs mans ziedēs,
Un balti bērzi skums.
(V. Brutāne)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jāzepam Brencim sakarā ar TĒVA nāvi.

Republikāniskā projektēšanas un māju būves tresta kolektīvs

„ĻEŅINA KAROGS"

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki —22154, atbildīgais sekretārs — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves un vēstuļu nodaļas —21996, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1. 1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Metiens 14284 eks. (latv. val. 10152 eks., krievu val. 4132 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 1010.